

398.5

ΑΑ1

ΤΟ
ΝΑΪΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΗΘΙ
Λυγγυῆς κρητικῶν ἀγγυῶν
τῶν κ.α.ε. 5046

398.5

ΑΑ1

ΔΩΡΕΑ
ΤΑΜΕΙΟΥ ΕΦΕΔΡΩΝ ΠΟΛΕΜΙΣΤΩΝ
ΝΟΜΟΥ ΧΑΝΙΩΝ

ΤΟ ΔΑΪΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Η Τ Ο Ι

Συλλογή κρητικῶν αἰνιγμάτων, λογοπαιγνίων, ἐρωτήσεων, γρίφων, ρόμβων, κυβολέξων, προβλημάτων, ἀπροσδοκῆτων, κρυπτογραφικῶν, πυραμίδων, ἑλλιποδυμῶνων, σταυρῶν, ἀκροστοιχίδων, μεταμορφώσεων, λεξιγρίφων κλπ, μετὰ παρατηρήσεων καὶ λύσεων.

ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΧΑΝΙΩΝ
5046
7.4.1958
398.5

ΕΚΔΟΣΙΣ

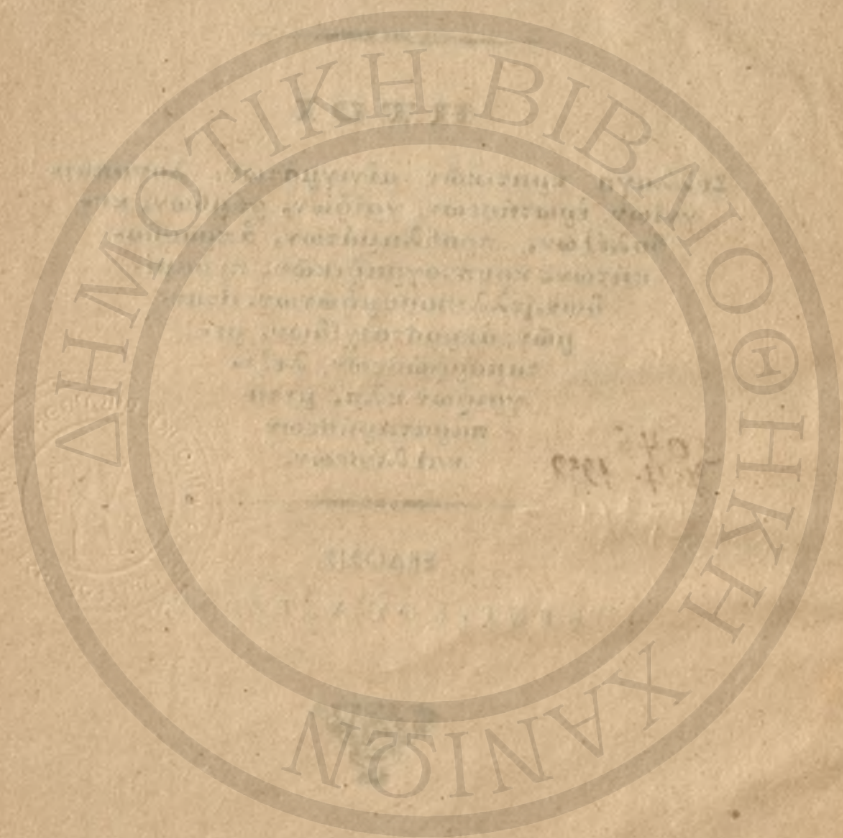
“ΚΡΗΤΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ,,

ΕΝ ΧΑΝΙΟΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΣΤ. ΑΝΔΡΟΥΛΑΚΑΚΗ
("Εναντι Τραπεζῆς Κρήτης).

1915

AMYETHI KOSTAA OT

EX TOY TYPHOGRAFEIOY TΩ NIKHAYTAKAKH

1888

(65) Σὲ ποῖο σπῆτι κατοικοῦν
σοφοὶ μικροὶ μεγάλοι,
ποῦ μεταξύ των εἶν' βουβοί,
καὶ εἰς τὸν κόσμον λάλοι,
πολὺ δὲ οἱ καυμένοι
εἶναι σκληρὰ δεμένοι.

(66) *Οἱ βρύσες ἐκινήσανε
οἱ μῦλοι σταματήσανε,
καὶ τὰ βουνὰ χιονίσανε,
καὶ τὰ δυὸ γενῆκαν τρία,
Τί εἶναι ;

(67) Ὑπῆρξα μέγας ἐπὶ γῆς
κ' ἐγνώρισα μητέρα
Ἄλλὰ τὸν σύζυγον αὐτῆς
δὲν εἶχα καὶ πατέρα.
Τί εἶναι ;

(68) Αἰωνίως σιωπῶ.
κ' αἰωνίως ὁμιλῶ.
Τί εἶναι ;

(69) Ἀνάλατο καὶ ἄλμυρό
ἔνα σπιτάκι σκοτεινό,
μακρυλὸ καὶ στρογγυλὸ
μ' εἶχει κρυμμένο τὸ μικρό,
καὶ μὲ τρέφει ἡ μαμμά μου
ἤνες τώρα τὸνομά μου.
Τί εἶναι ;

(70) Εἶμαι ἄνθος τῶν ἀνθέων
ἐν τὴν κεφαλὴν μου κόψης
δὲν σ' ἀρίνω νὰ προκόψης.
Τί εἶναι ;

- (71) Εἰς ὄρατὰ κ' ἀόρατα, εἰς κάμπους κ' εἰς τὰ ὄρη,
εἰς χιόνια, εἰς τὸ πέλαγος κ' ἀκόμη στὸ βαπόρι,
κ' εἰς ὅτι ὁ νοῦς σου φαντασθῆ,

ἐκεῖθε θὰ μὲ εὔρης,
κ' αὐτὸς ὁ ἴδιος μὲ φορεῖς.
μὰ ἄρ' ἀ γὰρ τὸ ξέρεις ;
Τί εἶναι ;

- (72) Τὸ φτωχὸ λαὸ βαρύνω
καὶ μὲ διώχνει ὅσ' ἀν τὸ τέρας
ἂν τὴν κεφαλὴν μου κύψης
βρίσκομαι σ' ὕλας τὰς γαίας.
Τί εἶναι ;

- (73) Ἐνῶ δὲν εἶμαι θάλασσα τὰ πέριξ περιβρέχω.
τὴν Σκύλλαν καὶ τὴν Χάρυβδι ἐνθεν κ' ἐνθεν ἔχω.
Συντρίβεται ὅ,τι περᾶ καὶ θάπτεται εἰς χάος,
πλὴν μία πλέει ἐν αὐτῶ σχεδία ἀνάως.

- (74) Τὸ θηλυκὸν μου σὲ μαραίνει,
καὶ τὸ οὐδέτερό μου σὲ παχαίνει.

- (75) Ὅταν ἔχω νερὸ, πίνω κρασί
κ' ὅταν δὲν ἔχω νερὸ, πίνω νερὸ.

- (76) Τί κοπιᾶζεις γιὰ νὰ μ' εὔρης
παλαιὸν ληστὴν σημαίνω,
διάβασέ με ἀπὸ τὸ τέλος
κ' ὁ ἴδιος πάλι μένω.

- (77) Τρεῖς διαύλλαβοι προθέσεις
τόνομά μου σχηματίζουν,
μ' ἔχουσιν οἱ ὄκνηραί
καὶ μὲ ἀναθεματίζουν.

- (78) Ἄν ὡς εἶμαι μὲ ἀφήσης
πόλις εἶμαι κορητή,
ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
νόσος μεταδοτική,
Τί εἶναι ;
- (79) Ὡς τὸ σκότος μ' εἰσίσκεις,
ἔς τὴ νύκτα ποτέ,
ἔς τὸ στῆθος σου εἶμαι,
ἔστῃ κλίνη ποσῶς.
Τί εἶναι ;
- (80) Ὡς τὰ ζῶα κ' εἰς τὸν ἄνθρωπο
πάντα ζωή θά δίνω,
ἂν μοῦ κόψῃς τὸ λακμά
ἐπίρρημα θά γίνω.
Τί εἶναι ;
- (81) Εἶμαι μικρό, τόσο μικρό,
ποῦ μόλις μὲ θεωρεῖς,
κι' ὅμως ὅσάκις μ' ἀπαντᾷς
θαυμάζεις κι' ἀπορεῖς!
Τί εἶναι ;
- (82) Ἦμην ἔς τὴ Κρήτη πόλις,
στὸ κεντρὸ τῶν Μαικηνηῶν,
ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς,
μέλος εἶμαι τῶν πτηνῶν.
Τί εἶναι ;
- (83) Δὲν ἔχει ὁ Θεὸς ἀρχή
εἶναι ψευδῆς ὁ λόγος,
ἀφοῦ μὲ παραδέχεται
κι' αὐτὸς ὁ θεολόγος.
Τί εἶναι ;

(84) Ἐστὰς Ἀθήνας εἶμιτι πρῶτος
δευτερεύων τῶν Χανίων,
στὸ βιβλίον δὲν ὑπάρχω
ἄλλ' ὑπάρχω στὰ βιβλία.
Τί εἶναι ;

(85) Ἄσπρο εἶναι σάν τυρὶ
καὶ τυρὶ δὲν εἶναι
πλουσιοὶ καὶ φτωχοὶ τὸ ζάρων
ἔστὸ τραπέζι δὲ τὸ βάζουν.
Τί εἶναι ;

(86) Ἄσπρο εἶναι σάν τυρὶ
καὶ τυρὶ δὲν εἶναι,
ἔχει φύλλα ἔς ἄν δένδρι
καὶ δένδρι δὲν εἶναι
ἔχει ποντικῶν ὄρα,
ποντικὸς δὲν εἶναι.
Τί εἶναι ;

(87) Δυὸ καλογεράκια σέρνου
τῶνα τάλλονοῦ τὰ γένεια.
Τί εἶναι ;

(88) Σάν βγάλω τὸ σαρίκι μου
Τότε φορῶ σαρίκι,
μὰ δὲ μου λές μιὰ τέτοια κεφαλή
σὲ ποιοὶ σορὸ ἀνίχει ;
Τί εἶναι ;

(89) Ἄψυχαν ψυχὴν δὲν ἔχει
καὶ ψυχὰς παίρνει καὶ φεύγει.
Τί εἶναι ;

- (90) Ξεχασκίζει ο μλιπαρός
καὶ μπαίνει ὁ θυρωμένος.
Τί εἶναι ;
- (91) * Ἡμην ἐπειδὴ δὲν ἤμην
καὶ τώρα ὑπάρχω
ἐπειδὴ δὲν ὑπάρχω.
Τί εἶναι ;
- (92) * Ἀνεβαίνω κατεβαίνω
- ἃ θρακιά μου λυῶ καὶ δέγω.
Τί εἶναι ;
- (93) Κλειδώνω ξεκλειδώνω
καὶ τὸν κλέφτη βρίσκω μέσα.
Τί εἶναι ;
- (94) Σᾶν τὸ κάτη σέρνει μπῶν,
σᾶν τὸ γάδιaron σηκώνει.
Τί εἶναι ;
- (95) * Ἀσπρη κόρη ξανθομαλλα
μὲ φαρμάκια ἀντὶ γάλα·
δέκα σοῦ δίδω στὸ λεπτό
φιλιὰ καὶ δὲν σε παραιτῶ.
Τί εἶναι ;
- (96) * Ἐνα γράμμα εἶν πάρης
καὶ πλησίον τούτου λῦτα
ἓνα σύνδεσμον ἂν βάλῃς
καὶ κατόπιν ἄνθη λίγα,
* Ἔθνος τι θὰ σηματοῖς
φιλικὸν καὶ συγγενὲς ἐπίσης.
Τί εἶναι ;

(97) Τὸ πρῶτον εἶναι σύνδεσμος
πολὺ κοινὸς τῷ ὄντι
τὸ δεύτερον ἐπιθετὸν
καὶ ὅμως τρίζει δόντι*
τὸ τρίτον εἶναι νῆσος
θρακία καὶ μικρὰ
τὸ σύνολον δὲ μῖσος
καὶ θόρυβον σκορπᾶ.
Τί εἶναι;

(98) Ἄν μὲν νότα μουσικῆς
εἰς δασυῶδες μέρος θέσης
ὅπου νόσος κατοικεῖ,
πρέπει φίλτατε νὰ σπεύσῃς
καὶ τὸ σύνολον ν' ἀρπάξῃς
ὅσον μυελὸν κι' ἂν ἔχῃς
ἄλλως, λυτὰ μου θὰ χάσῃς.
Τί εἶναι;

(99) Εἶμαι ἡ θεὰ προστάτις
τοῦ ἀδικουμένου κόσμου,
γίνομαι δὲ μέγας ναύτης
καὶ πρὸς τοῦτο φίλε δός μου
ἓνα ἄρθρον καὶ μὲν κλειδα.
Τί εἶναι;

(100) Εἰς ἀστὴρ καὶ ἓνα γράμμα
ἓνα τρῶα θὰ σοῦ δώσωσιν ἐν τῷ ἄμφ.
Τί εἶναι;

(101) Ἄπο ἀνήτη μυροβόλα
ὅπου εἶμαι φορτωμένος,
ἐν μου κόψῃς τὸ κεφάλι
γίνουμι σαμαρωμένος.
Τί εἶναι;

(102) Μὲ μιὰ νῆσο κι' ἓνα γράμμα
θελεῖς ἔχει ἐν τῷ ἄμα
τάξιν ζωϊκὴν ὄχι κολακευτικὴν.

Τί εἶναι ;

(103) Τόνος μουσικῆς
τοῦ σώματός μου μέλος,
γράμμα Ἑλληνικῆς
κι' ὄλα μαζί στό τέλος
πόλλιν ποιοῦν Ἑλλάδας.

Τί εἶναι ;

(104) Ἄν κοντὰ εἰς σύνδεσμον
μιάν ἀντωνυμικὴν θέσης,
στά καράβια χρήσιμον
ἀμέσως θά πρόσθης.

Τί εἶναι ;

(105) Μουλτεζίμης δὲν εἶναι
μουζοῦρι βαστᾶ,
γραμματικὸς δὲν εἶναι
γράμματτα γράφει.

Τί εἶναι ;

(106) Τῶχω τῶχεις
κι' ἄν δὲ μοῦ τὸ πῆς
δὲ τὸ κατέω.

Τί εἶναι ;

(107) Ἄλμωρὸ κι' ἀνέλατο
ἔστο σακκοῦλι κρέμεται
ροβίθι κι' ἄν τὸ νοιώσης.

Τί εἶναι ;

- (108) Μ' ἔχεις εἰς τὰς χεῖράς σου
μὲ βλέπεις, μὲ ἠξεύρεις
πρὶν μὴ κυττάζης τί κρατεῖς
Ἐ ! τότε δὲν θὰ μεύρης.
Μὲ κόπτεις ἀπαξ, δις καὶ τρίς
αἰώνια μὲ δρέπεις.
Ἄλλ' ὡς τῆς Ὑδρας κεφαλὴ
ν' ἀναγεννῶ μὲ βλέπεις
Χριστὸς δὲν εἶμαι
ἀλλ' ἂν μ' ἀποκεφαλίσης
θὰ σκοτισθῇ ὁ οὐρανὸς
καὶ ἡ γῆ ὅλη ἐπίσης.
Τί εἶναι ;
- (109) Τρεῖς μὲ κρατοῦν ὅταν γενῶ
καὶ τρεῖς ὀπόταν πίνω
καὶ πάντοτε τὰ τέκνα μου
ὀπίσω μου τάφινω.
Τί εἶναι ;
- (110) Εἶμαι γυνὴ ράκη φορῶ
καὶ φίλους μόνον θεωρῶ
ὅσοι τὰ ράκη μου φοροῦν
καὶ μετ' ἐμοῦ φεῦ ! προχωροῦν
οὐδεὶς μὲ θέλει οὐδεὶς μὲ ζητεῖ
ἀλλ' ἄπειροι μ' ἀκολουθοῦν — μωροὶ αὐτοὶ !
κλαίουσι φώναζουσι καὶ δυστυχοῦν
Ἄλλὰ τὸ πλεῖστον εὐθυμοῦν
μόνον ἀρκεῖ νὰ μὴ πεινοῦν.
Τί εἶναι ;

- (111) Μ' εὐρίσκεις ὡς φυτὸν
ὅπως εἶμαι πενιχρὸν
καὶ εὐθύς θὰ καταστῶ
τὸ κεφάλι ἄν στερηθῶ
τῆς Μεσογείου πόλις.
Τί εἶναι ;
- (112) Φίλε μου, ἄν προφθάσῃς
ταύτας τὰς γραμμὰς νὰ λύσῃς
θὰ ἐνθυμηθῆς μυρίας,
ἐνὸς Ἀγγλοῦ θεωρίας
Ἄν δὲ ἐκ τούτων μηκέτι.
δὲν καταλαμβάνεις ἔτι
συλλογίσου πῶς σοῦ μοιάζω.
ἄνθρωπε ἄν καὶ μὴ μοιάζω.
Τί εἶναι ;
- (113) Μὲ μὲν πρόθεσι, σ' ἕνα ποτάμι
Παῖο μέγα ζῶον, μπορεῖ νὰ κάμη.
Τί εἶναι ;
- (114) Ἐὰν βάλῃς ἕνα γράμμα
πρὸ ἐνὸς συνδέσμου λῦτα
πρὸς μεγάλην σ' ἀπορίαν
θὰ σοῦ δώσουν ἐν τῷ ἅμα
μίαν αὐτοκρατορίαν.
Τί εἶναι ;
- (115) Τὸ πρῶτόν μου εἶν' ὄνομα
ἀγίας γυναικὸς
τὸ δεύτερον μ' ἐπεθυμῆ
ἐν ἄλλο καθεστῶς,
Τὸ σύνολο, ἐν ὀνομα γλυκῷ
χαρὰ σκορπίζει 'δῶ κ' ἐκεῖ.
Τί εἶναι ;

(116) Μέλος εἶμαι τοῦ προσώπου
ἄλλ' εὐκόλως θὰ γενῶ,
ἓνα Κράτος ἄλλου τόπου
ἂν ἀλλέως τονισθῶ.
Τί εἶναι ;

(117) Τὸ πᾶν ἂν λαβῆς ὡς ἀρχὴν
καὶ μετὰ ἡσυχίας
προσθέσης μίαν γενικὴν
τινὸς ἀντωνυμίας,
μίαν σοῦ δίδω τότ' εὐχὴν
μακρὰν τῆς ἀσθενείας
νὰ εἶσαι φίλτατε.
Τί εἶναι ;

(118) Ἔρχομαι, ἀναγνώστὰ μου, νὰ σε διασκεδάσω,
καὶ ἔμαντὸν ὡς αἰνεῖγμα νὰ σοῦ παρουσιάσω.
Πρόσεχε οὖν στοὺς λόγους μου ἵνα τοὺς ἐννοήσης.
Κι' ἂν σοῦ φανοῦν πικράζονοι ποσῶς μὴν ἀπορήσης.
Ἄλλὰ κοσκίνησον αὐτοὺς κι' ἐξέτασον ἐπίσης,
Κι' ἀναμφιβόλως θὰ μ' εὐρῆς καλῶς ἂν ἐρευνήσης.
Στὴν Ἀφρικὴ γεννήθηκα κ' ἐκεῖ πάντοτε μένω,
Σ' ἄλλην καμμίαν Ἡπειρον ποτὲ δὲν μεταβαίνω.
Οἱ σύντροφοι κι' οἱ φίλοι μου μὲ φέρουσι μαζί των,
Θὰ μ' ἰδῆς δὲ καθήμενον μέσα στὴν κερκλήν των.
Ὅρη, κρημνοὺς, δάση, δρυμοὺς κι' ἄνθη δὲν πλησιάζω,
Καίτοι εἰς λόφους, φάραγγας κι' εἰς φύλλ' ἐπιπολαζώ.
Εἰς τοὺς πολέμους δὲν πατῶ, στάς μάχας δὲν πηγαίνω.
Ἄν κ' εἰς τοὺς φόνους καὶ σφαγὰς προθύμως ἐπεμβαίνω.

Ἐξ οἴκων πένθους καὶ κλαυθμῶν πάντα ἀπουσιάζω,
Ἄν κι' εἰς τάφους καὶ συμφορὰς ἄκων ἐκὼν συχνάζω.
Δὲν ἀγαπῶ τὴν ἄνοιαν, τὴν ἔχθραν, τὴν κακίαν,
Ἄλλὰ τιμῶ τὴν φρόνησιν ὅπως καὶ τὴν φιλίαν.
Δὲν πλησιάζω τοὺς αἰσχροὺς, μεθύσους κι' ἀγελαίους,
Ἄλλὰ τιμῶ τοὺς σώφρονας ὡς καὶ τοὺς νηφαλαίους.
Σ' τὸ ἔαρ δὲν εὐρίσκομαι χειμῶνά τε καὶ θέρος
Ἄλλὰ εἰς τὸ φθινόπωρον μὲ ἀπαντᾷς ἐγκκίριως.
Εἰς θάλασσαν, ὠκεανούς καὶ λίμνας δὲν συχνάζω,
Κι' εἰς ρύακας καὶ ποταμούς ποτέ δὲν πλησιάζω.
Καὶ εἰς σκηνὰς δὲν κατοικῶ, ἢ πενιχρὸν χωρίον,
Οὐδ' εἰς καλύβας ποταπὰς βαρβάρων ἢ ἀγρίων.
Ἄλλ' ὅμως εἰς τὰς κορυφὰς ὄλων τῶν ἡρμιστείων (!)
Μὴ το ἐκλάβης χωρατὰ ἢ κάτι τι ἄσπετον.
Διότι καὶ ἐντὸς φλογῶν πάντοτε σῶος μένω,
Ἐντὸς φρεάτων φοβερῶν ἀφόβως καταβάνω...
Ἐὰν ἐγὼ δὲν ἤμουνα θὰ ἔλυωνε καὶ ἡ φύσι !
Θὰ λειωνε κι' ἡ ἀσθένειε ἀπὸ τὴν λένε φῦσι.
Ἄνευ ἐμοῦ θὰ ἔλειπαν τὰ φύλλ' ἀπὸ τὴν δάφνη !
Θὰ ἔλειπε δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τούρκικο πιλάφι !
Τί γελάς ; τέκνον, τί γελάς ; ὡς τώρα δὲν μ' εὐρῆκες.
Ἀκόμη εἰς τὴν ἔνοιαν τῶν λόγων δὲν ἐμβῆκες ;
Ἀκόμη συλλογίζεσαι καὶ ξεροκαταπίνεις ;
Εἶν' εὐκόλον νὰ μὲ εὐρῆς κι' εἰς τὸν καφέ ποῦ πίνεις.

(119) Τρέχει βρέχει καὶ χιονίζει
καὶ ποτέ του δὲν γεμίζει.

Τί εἶναι ;

(120) Εἶναι λιχνὸ σὰν τὸ ραβδί
Μᾶναι ἢ λαλιὰ του φοβερῆ

Τί εἶναι ;

(121) Είναι ένα σπίτι και δὲν ἔχει
πόρτα οὔτε παρκαθύρι
κι' ὅταν ὁ νοικοκύρης θέλῃ νάβγῃ
ὄξω ρίχνει τὸν τοῖχο.
Τί εἶναι ;

(122) Στὸ κῆπο δὲν πάει
καὶ τὸν κῆπο ξεβγάζει.
Τί εἶναι ;

(123) Τὸ πρῶτον εἶν' ἐπίθετον
καὶ κτῆμα φεῦ ὀλίγων
τὸ δευτερον τῆς πόλεως
τμῆμα πολλῶν θορύβων.
τὸ τρίτον εἶναι σύμφωνον
ὄλοι θά τὸ εὐρήτε
φιλόσοφος δὲ τ' ὄλον
μέγας ν μέσφ ὄλων.
Τί εἶναι ;

(124) Κατὰ πρῶτον ἂν θελήσης
φίλτατε μου νά μὲ λύσης
λάβε ρῆμα ἀναγκαῖον
τριτοπρόσωπον κι ὠραῖον.
Πρόσθεσε εἶτα μόνον μίαν,
φιλε λῦτα ἀντωνυμίαν.
Τί εἶναι ;

ΣΗΜ. Τὰνωτέρω 4 αἰνίγματα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ.
Π. Λεκανίδου. Προτιμῶνται τὰ κρητικὰ, καίτοι προκ.
κρούουσι εἰς τινὰς φαινομενικούς σερνοτύπους. Ἐν τούτοις
ταῦτα καὶ ἔνεκα τῆς γλώσσης καὶ τῆς παρατηρουμένης
εὐφυίας των ἀποδεικνυοῦσι τὸ πνεῦμα τοῦ λαοῦ εἰς παλαι-
ότερους χρόνους, ὅτε ἐβασίλευεν ἡ ἀφέλεια καὶ ἔλευθερία.

(125) Ἄν λάβῃς φίλε λῦτα,
μῖαν πόλιν τῆς Ἑλλάδος
καὶ πλησίον προστεθῆ
ἓνας βασιλεὺς μεγάλος
πεθαιμένος πρὸ αἰώνων,
θὰ ἀρκέσουν ταῦτα μόνον
νὰ σοῦ δώσουν ἓνα ἄλλον
βασιλεῖα κι' αὐτὸν μεγάλο.

Τί εἶναι ;

(126) Ἐνῶ εἶμαι θηλυκὸν
ἐπίθετ' ἀριθμητικὸν
ἓνα γράμμα ἂν πετάξῃς
ἐντομον εὐθὺς θὰ γίνω.
καὶ ἀμέσως θὲ νὰ φύγω.

Τί εἶναι ;

(127) Λάβε γράμμα ἀπὸ τὸ μέσον
κι' ἔπειτα ἀπὸ τὰς προθέσεις
μῖαν φίλε νὰ προσθέσῃς
καὶ πλησίον ἐν θηρίον
θέσε εἶτα ἂν μπορῆς
κι' ὕστερα ἀπὸ ὅλα - λῦτα
δύνασ' ἄρ α νὰ μ' εὐρῆς.

Τί εἶναι ;

(128) Ἀπρόσωπον ῥῆμα καὶ λέξις γνωστὴ σου
τὴν ὁποῖαν θυμᾶσαι ὅταν τρῶς εἶτό φαί σου
σχηματίζουν κάποιον γνωστὴν πιτσαχβοῦραν
ποῦ γυρίζει στὸν κόσμον αἰώνιος σὲν σβοῦρα

Τί εἶναι ;

(129) Δισύλλαβον και χρονικόν
ἐπίρρημα ἄν λάβης
και ἔπειτα ἐπίθετον
πλησίον του ἄν βάλῃς
κόκτος θά σχηματίσης
μέγα κι' ἀκουστόν ἐπίσης.

Τί εἶναι ;

(130) "Αν, ὦ λυτά μου, θελήσης
τόν αὐχένα νά μ' ἀλλάξῃς
βέβαια θά ἀπορήσης
πῶς εὐθὺς νά μὲ πετάξῃς
ἐκ τοῦ οἴκου ἠδυνήθης
κι' ἐν θαλάσση νά μὲ ρίξῃς.
"Αν δὲ πάλιν ἀποκόψῃς
τὴν κοκκί μου κεφαλήν
σπεῦσε νά μὲ ἀνταμώσῃς
ς" τοῦ Ὁύμπου τὴν κορφή.

Τί εἶναι ;

(131) "Αν ὡς μὲ μὴ μὲ ἀφήσῃς
εἶμαι ἄνθος τῶν ἀνθέων,
ἄν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
ποταμός τῶν εὐρωπαϊκῶν.

Τί εἶναι ;

(132) Τί πολὺ ἐπιθυμῶ
ὁ κθεῖς μας νά ἰδῇ
ποῦ ὑπάρχει πανταχοῦ
καί δὲν φανίνεται οὐδ' αὐτοῦ;

Τί εἶναι ;

(133) Θεός ἀρχαίων κι ἄνθος ὠραίων
ποῖον ἀκρωτήριον Ἑλλάδος εὐωτήριον ;
Τί εἶναι ;

(134) Βασιλεὺς οὐχὶ τυχεῖος
τρισεγγάλος καὶ ἀρχαῖος.
Καὶ ἐν τούτοις θὰ τὸν κάμῃς
τὸ κεφάλι του ἄν τὰμῃς
ἄνδρα αἰρετικὸν
σπουδαῖον κεραικόν.
Τί εἶναι

(135) Μίσην πρόθεσιν καὶ δύνειμιν θαλάσσης,
ὁ κόσμος εὐλαβῶς λατρεύει
καὶ θαύματτα ἐξ αὐτοῦ γυρεύει
φαντασθῆτε λοιπὸν ἐν-πλοῖον
νὰ προσκυνῆς ὡς ὄνομα Ἀγίων.
Τί εἶναι ;

(136) Πικιδί τῆς Γῆς εἶμαι καὶ τοῦ Οὐρανοῦ
καὶ ὄνομ' ἀκόμη ἄστρου φωτεινοῦ
εἰς τὸ πρῶτον γράμμα ἄν μετα~~θη~~θῶ
ἀπὸ ὄρας καὶ ἡμέρας θὰ ἀποτελεσθῶ.
Κεφαλὴν ἄν μοῦ ἀφαιρέσης
ζῆλον θὰ γίνω ὑπομονητικόν.
Τί εἶναι ;

(137) Δύο νῆσοι τῆς Ἑλλάδος παρεκπλεύρωσ ἄν τεθοῦν
ἓνα κάτοικον τῆς πρώτης θὰ ἀποτελοῦν.
Τί εἶναι ;

(138) Τὸ πρῶτόν μου σὲ προσκλεῖ
λάμπει τὸ δευτέρόν μου,
ἄγριον ζῶν λυτά μου
εἶνε τὸ σύνολόν μου.
Τί εἶναι ;

(139) Εἶμαι γραμμὴ χωρὶς ἀρχὴν
χωρὶς τέλος ἐπίτης
δὲν θά μεύρης εἰς τὴν γῆν
'στὸν οὐρανὸν θα μ' εύρης
Τί εἶναι ;

(140) Τοῦ ἀπείρου αἱ ἐκτάσεις
καὶ τὰ βάθη τῆς θαλάσσης,
καὶ ἡ γῆ καὶ ὅλοι οἱ κόσμοι
καὶ Αὐτὸς ποῦ τοὺς ἐκόσμει
μὲ ἡμᾶς ὅλα αὐτὰ εἶναι φίλε, ὄρατά.
Τί εἶναι ;

(141) Ἰχθύων ἀφρονότερος
πλὴν κόψε μου ἔν γραμμα
κ' εὐθύς ἀπλήστως ὁμιλῶ,
ἀπίστευτον τὸ πρᾶγμα.
Τί εἶναι ;

(142) Ἐν τῷ δῶμά σου συγνάζω
στὸν οἶκόν σου ποτέ.
Ἀπ' τὸν τράχηλιν δεμένον
μ' ἔχουσιν οἱ ποιηταί.
Ἐν τῷ κῶνωπος τὸ σῶμα
εὐρυγῶρος εἰσχωρῶ
ἐνῶ εἶμαι τόσον μέγα
οὔτε εἰς τὸ πᾶν χωρῶ.
Τί εἶναι ;

(143) Μέρος τῆς ἐνδυμασίας ὡς ἀρσενικόν
καὶ πόλις τῆς Ἑλλάδος εἶμαι ὡς θηλυκόν.

Τί εἶναι ;

(144) Εἶμαι συλλαβὴ ὠρχία
ἀντιστρόφως σ' ἀπαγγέλλω
συλλογὴ πλουσίου εἶμαι
καὶ δικαίου σ' ἀναγγέλλω

Τί εἶναι ;

(145) Εἶμαι τοῦ μίσους ἀδελφός
ἀλλὰ καὶ μήτηρ εἶμαι.
ἂν α' ἀποκόψῃς τὸν λαίμῳ
διέπραξας ὅτε εἶμαι

Τί εἶναι ;

(146) Εἶναι ἡ πρώτη ἀνταμειβὴ τῆς ὀκνηρίας νέου
ἂν σ' τὰ πόδια τονισθῇ ἐκ τῆς γραφίδος ρέει.

Τί εἶναι ;

(147) Σ' τὰ ζῶα καὶ εἰς τὸν ἄνθρωπον
πάντα ζῶν θά δινω
ἂν μοῦ κόψῃς τὸ λοιμὸν
ἐπίρρημα θά γίνω.

Τί εἶναι ;

(184) Εἶμαι μικρὸν τόσον μικρὸν
ποῦ μόλις μέθωρεῖς
Κ' ὅμως ὁσάκις μ' ἀπαντᾷς
θυμᾶζεις καὶ ἀπορεῖς.

Τί εἶναι ;

(149) Ἐμπροσθέν σου θὰ μὲ εὖρης
ἰὼν γράμμα μου προσθήσης
προτοῦ ὅμως τοῦτο πράξης
πόλεως ἑλληνικῆς κάτοικον θε ναύρης.
Τί εἶναι ;

(150) Τὸ βοῦι μουγκᾶται
κι' εἰς τὰ Χανιά γροικᾶται.
Τί εἶναι ;

(151) Μέγας ἀπόστολος τὸ ἀρσενικόν μου
σημεῖον στίξεως τὸ θηλυκόν μου.
Τί εἶναι ;

(152) Τὸ πρῶτόν μου εἶν' πρόθεσις,
τὸ δεῦτερον εἶν' μέλος
καὶ ὅλον τὸ σύνολον
κόσμημα εἰς ἓν μέρος.
Τί εἶναι ;

(153) Εἰς ἄνθρωπον ἂν μὲ ζητῆς
δὲν θὰ μὲ συναντήσης
εἰς τὰ σημεῖα στίξεως
τὸ θηλυκόν μ' εὐρίσκεις.
Τί εἶναι ;

(154) Βασιλεύω κι' ἔχω κράτος
ἔς τὰς ἐκτάσεις τοῦ αἰθέρος
ἂν τὴν κεφαλὴν μου κόψης
τέσσαρας θὰ ἴδῃς ὄψεις
τὸ φθινόπωρον, τὸ ἔαρ,
τὸν χειμῶνα καὶ τὸ θέρος.
Τί εἶναι ;

- (155) Πάνω πλακάκι, κάτω πλακάκι
και εις την μέση χορταράκι.
Τι είναι;
- (156) Κερατέ κουφαλιχρέ
μέσα δράκος κάθεται.
Τι είναι;
- (157) Μκυρομπούκινο μουσακίρι
κατσοπρίνια κατεβάζει.
Τι είναι;
- (158) Στο τζουλι τζουλι κρέμεται
και αν πέση δέν γικτρέβεται.
Τι είναι;
- (159) Κόκκινο και μαλιχρό
για το σώμα σου καλό.
Τι είναι;
- (160) Χίλια μύρια
κ' εις τον ουρανό ξανίργια.
Τι είναι;
- (161) *Ασπρο είναι σαν τυρί
και τυρί δέν είναι
οι άρχοντες το πεθυμιούν
δτι κειρός και αν είναι.
Τι είναι;
- (162) Ειστολιζω τα δένδρα
βριστω νόμρη και γαμβρό
πεθερό και πεθερό.
Τι είναι;

- (163) Στο τζιμι τζιμι κρέμεται
ἢ τὸ κάμπανο πουλιέται
καὶ τὸ ἀποκοκκαλακι του
εἰς τὴ κοπρὴ κοιλιέται.
Τί εἶναι;
- (164) Ἄσπρος κάμπος μαῦρα βόδια
χαρὰ ἐπὶ νιό ποῦ τὰ λαλεῖ.
Τί εἶναι ;
- (165) Ἀπὸ νῆσον τῶν Κυκλάδων
ἓνα γραμμ. ἂν ἀποβάλῃς
εἰς νεογνὸν τετράποδον
εὐθύς μὲ μεταβάλλεις.
Τί εἶναι;
- (166) Νυκτερίδα πτερωτὴ
τὰ καταλύματα χαλᾷ.
Τί εἶναι ;
- (167) Ἐχω ἓνα γουρουνάκι
καὶ ὅτι βρῖσκει τρώει
κι' ὅταν πιῇ ἕρὸ ἀποθαίνει.
Τί εἶναι;
- (168) Ἐχω ἓνα γαίδουράκι,
φορτωμένο χωρεῖ νὰ μπῆ
καὶ ἡ οὐρά του δὲν χωρεῖ,
Τί εἶναι ;
- (169) Τεσσαροπόδης ἔρχεται
τριπόδης κατεβαίνει
λαγουδοδέρματα θαστᾶ
κόκκινο αἷμα φέρνει.
Τί εἶναι;

- (170) Πράσινος τοίχος, κόκκινος πύργος
καὶ μίσα μαύροι χιτῆδες κάθονται.
Τί εἶναι;
- (171) Χιλιοτρούπητο λαῆνη
καὶ σπαλιὸν νερό δὲ χύνει.
Τί εἶναι;
- (172) Μακρὺς μακρὺς καλόγερος
καὶ κόκκαλα δὲν ἔχει.
Τί εἶναι;
- (173) Μακρὺς μακρὺς καλόγερος
καὶ πῆττα ἢ χειρὰ του.
Τί εἶναι;
- (174) Τὸ φεῖδι τρώει τὴ θάλασσα
καὶ ἡ θάλασσα τὸ φεῖδι.
Τί εἶναι;
- (175) Χίλια ἑκατὸ τουρκῆκια
μὲ τὰ κόκκινα φεσάκια.
Τί εἶναι;
- (176) Ἡ μάνα κάμνει τὸ παιδί
κι' ὁ ἥλιος τὸ ἀντρέφει
κι' ὅταν τοῦ ἐγγίξῃ ἡ μάνα του
γυρίζει κι' ἀποθάνει.
Τί εἶναι;
- (177) Εἶμεθα δύο ἀδελφὴ στενωῶς συνδεδεμένοι
πνεύμα ζωῆς, ἐπάγωμεν φεῖδι συγκεικολλημένοι
ἐάν ἐνός τὴν κεφαλήν θείης ν' ἀποχωρήσης
ἐνός βασιλέως ὄνομα εὐθύς θά συναντήσης.
Τί εἶναι;

ΣΗΜ. Τὰ ἄνω κρητικά αἰνίγματα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ κ. Ἐμμ. Μπακλατζάκι.

(178) Ἐάν φιλε μου, προσθήσης
μιὰ μικρὰν ἀντωνυμίαν
σ' ἓνα φθόγγο μουσικόν
θὰ ἐξέλθῃ μία λέξις,
ἧς ἡ παντοδυναμία
εἶναι πρᾶγμα φυσικόν.

Τί εἶναι ;

(179) Ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀρίστης
εἶμαι Κράτος ἰσχυρὸν
ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
βασιλεὺς θὲ νὰ γεννῶ.

Τί εἶναι ;

(180) Ἄν βαλλῶ ἓνα καὶ πενήντα
πενήντα γίνονται καὶ ἓνα
καὶ διὰ αὐτὰ ἂν τὰ προσθήσης
ὄνομα γυναικὸς θ' ἀποτελέσῃς.

Τί εἶναι ;

(181) Ἄψυχον εἶμαι μάρμαρον κρῦον
κινητὸν μνήμα ζῶν ἐγκλείον,
ἀλλ' ἂν καὶ ἄψυχον μὲ νομίζῃς
ἔχω μητέρα καθὼς γνωρίζεις.
Δὲν ἔχω σὰρκ' ἀλλ' ἂν μὲ κτυπήσῃς
ὕδωρ θὰ ρεῦσῃ κ' αἷμα ἐπίσης
ἐκ τάφου ἔχει ἀναπηδήσει
ἐκείνη ἣτις μ' ἔχει γεννήσει
καὶ μόλα ταῦτα δὲν κάμνω βῆμα
ἀλλὰ τοῦ ζῶντος ὑπάρχω μνήμα
πολλάκις μ' ἐραγες μὲ ἠξεύρεις,
καὶ εἶναι εὐκόλον νὰ μὲ εὔρης.

Τί εἶναι ;

(182) Είμαι Κράτος ὅπως εἶμαι
κι' ἴσως μὲ ἐπισκεφθῆς
ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
πρόσειζε μὴ τρελ' αἰθῆς.
Τί εἶναι ;

(183) Ἄπ' ἄνθη πολλὰ συνίσταμαι
γι' αὐτὸ μωσομυρίζω
ἂν χάσω τρία ἀπ' αὐτὰ
μὲ τᾶλλα σὲ φωτίζω.
Τί εἶναι ;

184) Εἶμαι ὄρος ὑψηλὸν κι' ἔχω μόρφην τῆς σφαίρας
κι' εἰς τοὺς τροχοὺς στηρίζομαι κινουμαι στῶς ἀέρας.
Ἐχω ἠφαιστειον, βουνά, δάση καὶ πεδιάδας,
δύναται καὶ τις νὰ εἰπῇ πῶς ἔχω καὶ κοιλάδα.
Δασόφυτ' ἔχω κορυφὴν καὶ τὰς κλιτύς ἐν μέρει,
διαχειμάζουσι δὲ καὶ κάποτε ἄλογοι σ' αὐτὰ τὰ μέρη,
Πάντα μου κόπτουσι τὰ κλαδιά τὰ δένδρα μου μικραίνουν
μὰ μου τ' ἀφήνουσι κάποτε ὑψοῦνται καὶ αὐξάνουσι.
Δύο κρατῆρας κέκτημαι ἐπὶ τοῦ ἠφαιστείου
ἥλιος δὲν εἶμαι μ' ἔχω φῶς κι' ἀκτῖνας τοῦ ἡλίου.
Πλησίον στὸ ἠφαιστειον εὐρίσκεται εἰς λάκκος
καὶ δ,τι δῆποτε ριφθῆ χάνεται εἰς τὸ βάθος.
Δὲν εἶμαι σφαῖρ' οὔτε βουνὸ ἰδοῦ καὶ κύτταξόν με.
σκέψου τί νάμαι, φίλε μου, καλῶς ἐξετάσον με.
Δὲν εἶμαι τόσον δὰ μακρὰν ἐμπρός σου ἢ μὲ βαλῆς
ἂν λάβῃς πρᾶγμα ποῦ ἠμπορεῖς τὸ ἕνα δυὸ νὰ κάμῃ.
Τί εἶναι ;

(185) Ἄν ζῶ καὶ ὁμῶς θάπτομαι, τοιαύτην φύσιν ἔχω
ὥστε κι' ἂν εἰς τὸν θάνατον κατεπευσμένως τρέχω
ὁ θάνατός μου γίνεται γεννήτωρ τῆς ζωῆς μου
κ' ἡ γεννωμένη μου ζωὴ αἰτία τῆς θανῆς μου.
Τί εἶναι ;

(186) Τὸ πρῶτόν μου ἐν τῇ ὀργῇ τὸν Ὀλυμπον ἐκίνει
τὸ δεύτερον ἐθαύμαζον χυδαίου ὄχλου σμήνη.
τὸ δλον μου ἦτο ἀνδρὸς ἐν τοῖς ἀρχαίοις,
περιζήτητοῦ ἱατροῦ παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις.
Τί εἶναι ;

(187) Εἶμαι ἀπέροχτος καὶ ἐπὶ ποδῶν
μὲ ἐν γράμμα γίνεται εὐθύς πτηνόν.
Τί εἶναι ;

(188) Ζῶν εἶναι τὸ πρῶτόν μου,
ἄνθος τὸ δεύτερόν μου
σ' τὰς χώρας τρέξε, λυτὰ μου,
γὰ βρῆς τὸ σύνολόν μου.
Τί εἶναι ;

(189) Φθόγγος, γράμμα, ἀντωνυμία
σχηματίζουσι βασιλέα,
ἂν τὴν μέσην τοῦ ἀραιέσης
καὶ τὸν τόνον μεταθέσης
θὰ ἰδῆς πολλοὺς παρέα.

* Ἄν ἐν γράμμα πάλιν θέσης
εἰς τὴν μέσην τῶν πολλῶν,
ἓνα ζῶν θὰ ἰδῆς
ποῦ ἀμέσως θὰ κρυβῆ.

* Ἄν τοῦ ζῶντος πάλιν
τὰ στοιχεῖα ἀνακατέψης
ἀπὸ τοῦ πόνου, φίλιτάτε μου,
τὸν γιατρόν σου θὰ γυρέψης.

* Ἄν τοῦ πόνου τούτου πάλιν
τῶνα γράμμα του ἀλλάξης,
θὰ ἰδῆς μὲ ἀπορίαν
πῶς εἰς δάσος θὰ περάξης.

Τώρα νά κ' ἀκροστοιχίς:

* Ἄν τῆς πρώτης λέξεως
πρῶτον γράμμα πάρης
καί τῆς δευτέρας δεύτερον
καί οὕτω καθεξῆς,
θὰ ἰδῆς πάλιν τὸ ζῶν
ποῦ τὸ εἶδες παρευθῆς.
Τί εἶναι;

(190) Τὸ ὄνομά μου σύνολον
πολλῶν δηλοῖ πραγμάτων,
καθὼς κι' ἡ λέξις δάσος.
* Ἄλλ' ἄν μοῦ θγαλῆς
λύτ' ἀ μου, τὸ πρῶτον τῶν γραμμάτων
θὰ μένω ἕνας ἄσος.
Τί εἶναι;

(191) Τὸ πρῶτον ἄρθρον γαλλικόν
τὸ δεύτερον ἀριθμητικόν,
τὸ σύνολόν μου πόλις
ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος ὅλης.
Τί εἶναι;

(192) Ἄνευ ἐμοῦ δὲν δύναται
ὁ γεωργὸς νά ζήσῃ
καί οὔτ' ἡ γῆ δὲν δύναται
καρποῦς γιὰ νά ποιήσῃ.
Ἀφαίρεσον, ὦ λύτ' ἀ μου,
τὸ ἀρχικόν μου γράμμα
κι' εἰς νῆσον πελοποννησιακὴν
θέλεις θρεθῆ ἔν τῷ ἄμα.
Καί ἄν θελήσῃς ἔπειτα νά μ' ἀποκεφαλίσῃς
μέρος πολὺ ὑψηλόν θέλεις ἀπαντήσῃς.
Τί εἶναι;

(193) Νῆσος εἶναι τὸ πρῶτόν μου
σὺ εἶσαι τὸ δεύτερόν μου,
λάμψις εἶναι τὸ τρίτον μου
τ' εἶναι τὸ σύνολόν μου;
Τί εἶναι;

(194) Κάτι σούφερα νὰ λύσης
θὰ τὸ εὖρης ἂν θελήσης.
Νὰ προσέξεις, φίλε λύτα,
πρῶτα πρῶτα σ' τῆ Ἀλφραβῆτα.
εἶναι ἄρθρον, εἶναι γράμμα,
εἶναι σύνδεσμος συνόμα,
εἶναι καὶ ἀντωνυμία.
Ἐνας ἦχος πάντα ὁ ἴδιος,
ἀλλὰ μ' ἄλλη ὀρθογραφία.
Τί εἶναι;

(195) Εἴμεθα δύο ἀδελφαὶ διάφοροι τὴν φύσιν.
Ἐκ τῶν ἐξῆς, ὦ λύτα μου, πορίσθητι τὴν λύσιν.
Ἡ μία τὸν ὕπνον ἀγαπᾷ κι' ἡ ἄλλη τὴν ἀγκάλην
τὴν μιά τὴν ἔχει ὁ Ἐρμῆς κι' ἡ Ἄρτεμις τὴν ἄλλην.
Τί εἶναι;

(196) Πρόθεσις εἶν' τὸ πρῶτόν μου
πόλις τὸ δεύτερόν μου
νὰ μὴ σοῦ τ' ἀξιῶσθαι ὁ Θεός
νὰ δῆς τὸ σύνολόν μου.
Τί εἶναι;

(197) Στους ναοὺς συνήθως κείμεαι,
πλὴν ἂν θές μεταβολὴν,
πιστὸς φύλαξ θὰ εἶμαι
ἂν μὲ θέσης στὴν αὐλήν.
Τί εἶναι;

(198) Είμαι ζῶν τετράπουν,
κι' ὅταν ἐν φωνῆν θγάλης,
σηματίζεις ἓνα πρᾶγμα,
ποῦ ὅταν χείρσαι τὸ κάνεις.
Τί εἶναι ;

(199) Σήμερον ἔχουν κι' οἱ λαγοὶ μόνιμον κατοικίαν
Προσπάθησε νὰ τὴν εὐρῆς θελεις νὰ σ' ὀδηγήσω ;
Ναὶ ἀλλ' εἶναι πιθανόν νὰ σὲ καταποντίσω.
Τί εἶναι ;

(200) Ναῦς ἔχασε τὴν πρύμνην τῆς
συγκρουθεῖσα πρὸς ἓν πλοῖον
κ' ἐκ τῆς συγκρούσεως τῶν δύο,
ποῖα πόλις ἐγενήθη ;
Τί εἶναι ;

(201) Πρόθεσιν ἂν πλησιάζης
Σ' ἓνα πρᾶγμα στρογγυλὸ
ξορκισμοῦς, σταυροῦς θὰ κάνης
καὶ στὸ τέλος ἀγιασμό.
Τί εἶναι ;

(202) Εἶμαι μικρὸ τ' ἀνάστημα
καὶ μὲ φρικώδη μέση
πάντοτε πρὸ χορευτοῦ
νὰ θαίνω μοι ἀρέσει,
μὲ λογαγόν, μὲ ἄρχοντα
μὲ χῆρον καὶ μὲ χῆραν,
ἀφοῦ καὶ ἀναπόσπαστον
εἶμ' ἀπ' αὐτὴν τὴν χεῖρα.
Τί εἶναι ;

(203) Γιὰ νὰ χωρίζω ἔγινα
κ' ἂν μ' ἀποκεφαλίσῃς
μέλος σου προσφιλέστατον
θέλεις μὲ καταστήσει.
Τί εἶναι;

(204) Τὸ ὕδωρ μὲ ἐγέννησε
ὁ ἥλιος μὲ ἀνέθρεψε,
μὲ τὴν μητέρα ἂν ἐνωθῶ
δὲν θὰ βραδύνω νὰ χαθῶ.
Τί εἶναι;

Εἶμαι νῆσος τοῦ Αἰγίου
ὅπως εἶμαι ἂν μ' ἀφήσῃς,
τὴν οὐρανὸν ἂν ἀφαιρέσῃς
πρόθεσιν θὰ ἀποτελέσῃς.
Τί εἶναι;

(205) Πρόθεσις εἶν' τὸ πρῶτόν μου,
νῆσος τὸ δεύτερόν μου
νῆσον μικρὰν Ἑλληνικὴν
δηλοῦ τὸ σύνολόν μου.
Τί εἶναι;

(206) Βασιλεὺς ἀρχαῖος εἶμαι
ἂν μ' ἀφήσῃς ὅπως εἶμαι*
μ' ἀντὶ τῶν δορυφόρων
ἓνα σῆμα μου κολλήσῃς
ἐν Αἰγαίῳ τῷ πελάγει
θὰ μὲ ἰδῆς καὶ θὰ ἀπορήσῃς.
Τί εἶναι;

(207) Είμαι ποιητής ἀρχαῖος
ἄν τὴν κεφαλὴν μ' ἀρπάξης
καὶ τὸν τόνον ταυτοχρόνως
εἰς τὸ τέλος κατεβάξης
μέλος σου εὐθὺς θὰ γίνω
συμφορὰ σου ἄν μὲ χάσης.

Τί εἶναι;

(208) Τὸ πρῶτον ἤμισυ τροφή,
ὄξυ τὸ δευτέρον μου
πόλιν μικρὰν Ἑλληνικὴν
δηλοῖ τὸ σύνολόν μου.

Τί εἶναι;

(209) Ἡ πρώτη μου καταγωγή
τὸ πρόβατόν, ἡ αἶγα
Μεταθέσον τὸν τόνον μου
νὰ ἴδῃς θαῦμα μέγα.
Ἐγίνα Νῆσός σου γνωστὴ
ἀλλ' ἄλλαξέ μου πάλιν
τὴν κεφαλὴν καὶ δέμε
πρὸς ἐκπληξιν μεγάλην
νῆσος πῶς εἶμαι Ἑλληνικὴ
μεταβολὴ μεγάλη.

Τί εἶναι;

(210) Γράμμα τ' εἶναι τὸ πρῶτόν μου
ζῶον τὸ δευτέρον μου,
πρόσωπον ἀξιότιμον
εἶναι τὸ σύνολόν μου.

Τί εἶναι;

(211) Μὲ γεννᾶ ἢ εὐθυμία,
ἂν δὲ μ' ἀποκεφαλίσῃς
καὶ βραχύτερον τὸν ἕνα
τῶν ποδῶν μου καταστήσῃς
γίνομαι ἀμέσως τότε
τῶν βυτράχων κατοικίῳ.

Τὶ εἶναι;

(212) Εἰς κῆπον δὲν φυτεύεται εἰς περιβόλι ὄχι
ὁ βασιλεὺς τὸ γέυεται κ' ὅλος ὁ κόσμος τόχει.

Τὶ εἶναι;

(213) Τὸ πρῶτόν μου εἶν ἀνκίσθητο,
τὸ δεῦτερο δὲν εἶναι,
Δίχως τὸ πᾶν ἂν λειτουργᾷς,
καλέ παππᾶ υ, κρίνε.

Τὶ εἶναι;

(214) Τὰ μέγαρα τῶν ἀφνειῶν ὠρίσθην νὰ λαμπρύνω
ἂν στερηθῶ τῆς κεφαλῆς θεότης τις θὰ γίνω.

Τὶ εἶναι;

(215) Ὡς ἔχω εἶμαι πτηνόν τι καλῶς περιπατοῦν
ἀκέφαλον δ' οἱ ἄποροι πρό πάντων μὲ ζητοῦν.

Τὶ εἶναι;

(216) Ἀπηνήθην τῆ θρησκείαν καὶ θεὸν καὶ Ἐκκλησίαν
κ' εἰς τοῦ διαβόλου τῶρα εἶμαι τὴν ὑπηρεσίαν.
Ἄνθελήσῃς ὅμως, φίλε, νὰ μ' ἀποκεφαλίσῃς
ἔνδον τότε πρὸς τὴν πίστιν θὰ μὲ ἀποκαταστήσῃς.

Τὶ εἶναι;

- (217) Τι ἔπαθον ἀλλοίμονον τὸ δύσμοιρον πτηνόν!
Μοῦ ἔβηλαν σ' τὸ ποδι μου ἀντὶ τοῦ Α Ο.
Μ' ἀνέβασαν τὸν τόνον καὶ ἔγεινα ποτὸν
Τώρα μοῦ κόβουν τὸν λαιμόν . . .
τι ἄσχημα φωνάζω!
Τι εἶναι;
- (218) Τὸ πρῶτον μ' εἶναι γράμμα, τὸ δεύτερον ἐπίσης,
Τὸ ὄλον ἂν δὲν ἔχῃς, δὲν δύνασαι νὰ ζήσης.
Τι εἶναι;
- (219) Ἄν τὴν κεφαλὴν μ' ἀρπάξης,
καὶ τὸν τόνον ἀνεβάσης,
ἀπὸ ἤπειρον μεγάλην
θ' ἀποκτήσης λέξιν ἄλλην
ἦν καλῶς ἂν αἰσάνθῃς
θὰ τρομάξῃς παρευθὺς.
Τι εἶναι;
- (220) Τὸ πρῶτόν μ' εἶνε γράμμα
μὲ τ' ἄλλο ἀριθμῆς
σοῦ εὐχομαι ποτέ σου
νὰ μὴ μὲ ὑποστῆς.
Τι εἶναι;
- (221) Τὸ ἡμῖσὺ μου βασιλεῖς ζητοῦν καὶ στρατιῶται,
τὸ δὲ μου ἄλλο ἡμῖσὺ τῆς βασιλεῦσαι δότε
τὸ ὄλον μου εἶν' ὄνομα καὶ δὴ ἄρσενικόν,
ἀκόμη δ' ἀκριβέστερον καὶ καλογερικόν.
Τι εἶναι;

- (222) Βασιλόπαις εἰμ' ἀρχαῖος τοῦ Ὀμήρ' ἀγαπητός
ἄν μου κόψῃς τὸ κεράλι, τότε γίνομαι Θεός.
Ἄν καὶ τὸν λαχιδόν μου κόψῃς μ' ἕνα πελεκυον βαρὺν
μέλος τι τοῦ σωματός μου γίνομαι ἐν ἀκαρεί.
Τί εἶναι;
- (223) Τροφήν σου δίνω, φίλε μου, ζῶσα καὶ φονευμένη
κι' ὅταν κοποῦν τὰ ἄκρα μου, γελᾷ δὲ' ἀπομένει.
Τί εἶναι;
- (224) Ὅπως ἔχω πτηνὸν ὑπάρχω
καὶ τῶν ὁμοίων μου ὄλων ἄγω.
Μ' ἄν τὸν τόνον ἀναιβάσῃς
καὶ μὲ ἀποκεφαλίσῃς
εἰς μονάδα εὐθύς χρόνου
θὰ μὲ ἀποκαταστήσῃς.
Τί εἶναι ;
- (225) Δακρύων φέρω ποταμόν,
ἀκέραιον ἄν μείνω
καὶ τῆς Εὐρώπης ποταμόν
ἀκέφαλον ἄν γίνω.
Τί εἶναι;
- (226) Ἐμπρός σου κεῖμαι
ἄν μὲ ἀποκεφαλίσῃς
γλήγωρα θὰ συνηθίσῃς
εἰς τὴν κολοβὴν μου θέαν
κι' ἄν καὶ τὴν οὐρανὸν μου βλάψῃς,
μέτρα, γλήγωρα μ' ἀρπάζεις.
Τί εἶναι;
- (227) Ὅταν ἀπὸ ἐν ὄνομα, ἀρέλης δυὸ φηρία
θὰ μείνουν τὰ ὑπολοιπὰ χωρὶς ἀριβολία.
Καὶ μὲ αὐτὰ π' ἀσῆρητες κίμωνες ἄθη ὠραῖα,
καὶ μὲ τὰ ἄλλα π' ἔμειναν μίχιν θεὰ ἀρχαία.
Εὐρέ μου τῶρα τὴν θέαν, εὐρέ μου καὶ τὰ ἄθη
εὐρέ μου καὶ τὸ ὄνομα ποῦ σ' ἔχει εἰς τὰ πάθη.
Τί εἶναι;

ΛΥΣΕΙΣ ΛΙΝΙΓΜΑΤΩΝ

Αὔξων ἀριθμὸς ἀπὸ τὸ 1—77

<p>1) Δύχνος (λυχνάρι)
 2) μύρμηκες (μελιντάκοι)
 3) ρόδιον (ρόδι)
 4) μούρον (μούρον)
 5) σῶμα ἀνθρώπου καὶ ψυχῆ *
 6) καρκίνος (καβρός)
 7) ζυγὸς (καντάρι) *
 8) πῦρ (φωτιά)
 9) κάρυον (καρύδι)
 10) καρπὸς ἐλαίας (ἐλαῖ)
 11) σπόγγος (σφουγγάρι)
 12) νεκρὸς (ἀποθαμμένος)
 13) βελόνη τοῦ ράπτου
 14) Ἐκκλησία καὶ πιστοὶ
 15) ὄρνις (ὄρνιθα)
 16) ὑπόδημα (παπούτσι)
 17) ὕδραντλία (ντουλάπι νεροῦ)
 18) ἀράχνη (τὸ ἔντομον)
 19) καὶ 20) ξενικόσταρον
 21) σάπων (σαποῦνι)
 22) γάλαξα (κουκοσάλι)
 23) ἥλιος
 24) ὄφιν (αὐγὸν)
 25) κώδων προβάτων (λέρι)
 26) θάλασσα, ἰχθύες, ἄλιεῖς
 27) πυρεῖον (σπίριτον)
 28) χύτρα (τσιγάλι)
 29) ἐργαστήριον ὑφαντικῆς
 30) ἡ ἐκκλησία
 31) πῦρ (φωτιά)
 32) ἄσκος (ἄσκι)
 33) ἱππεὺς (καβαλλάρης)
 34) ἡ βλέννα τῆς ρινὸς (μύξος)
 35) κρομμύον (κρομμύδι)
 36) λύχνος (λυχνάρι)
 37) καπνὸς
 38) πτόον (φθίκα)
 39) τὸ εἰκοσάροχμον ἢ (λύρα)
 40) ἐστία (παραστία)
 41) ὁ ὀφθαλμὸς (τὸ μάτι)</p> | <p>42) τὸ κράτον ἢ θροῦλον
 43) ἡ ἁγία Μετάληψις
 44) ἡ κολοκύνθη (κολοκύθα)
 45) ραφανίς (ραπάνι)
 46) κάπτενον
 47) σκρόδον
 48) Γῆ-Οὐρανὸς Ἡλιος-Σελήνη
 49) Θάλασσα—ἑρᾶ
 50) Σάκρη τοῦ ζυμῶνου
 51) λουτήρ (μπαϊσι)
 52) κιδώτιον (κατέλα)
 53) ἄλωξ (ἀλώϊν) κάλις (σχοινί)
 54) ἡ ἡμέρα καὶ ἡ νύκτα
 55) οἱ 4 ἀνεμοὶ
 56) " " "
 57) Δεπτὰ—ἐπτὰ.
 58) ψύλλοι
 59) Βάττος
 60) πῦρ—ἄγρα—πυράγρα
 (δαγκίνα)
 61) ἀλέκτωρ (πετεινός)
 62) φέρετρον (καδελέττο)
 63) μύκης (μανιτάρι)
 64) ἥλιος
 65) εἰς τὴν βιβλιοθήκην
 66) εἰς τὸ γῆρας
 67) ὁ Ἰησοῦς Χριστὸς
 68) τὸ βιβλίον
 69) ἐρεθιθὸς (ροδίθι)
 70) Ἄθανατος (ἄθος) θάνατος
 71) τὸ ὄνομα
 72) φόρος—ὄρος
 73) τὸ πτόμα (μπούλα)
 74) λύπη—λίπος (ξύγκι)
 75) ὁ μύλωνος ὅταν ἐργάζεται
 πίνει κρασί καὶ ὅταν δὲν ἐρ-
 γάζεται, νερό.
 76) Σίνις (ληστής ἐπὶ Θησέως)
 77) Ἄνα-παρα-διά.</p> |
|---|---|

Αὔξων ἀριθ. ἀπὸ 78—157

78) Χανία-ανία	417) Παν ὄλη; Πανώλης (πανούκλα)
79) τὸ γράμμα σ	418) τὸ γράμμα φ
80) αἶμz ἄμα	419) ὁ κώδων τῆς ἐκκλησίας
81) τὸ θαυμαστικὸν !	420) τὸ ὄπλον (ντουφέκι)
82) Ἄπειρα περὰ	421) τὸ ὄον (αὐγὸν)
83) τὸ γράμμα θ	422) ἡ γύτρα (τὸ τσουκάλι)
84) τὸ γράμμα α	423) Ἄναξ ἀγορά Σ — Ἄναξα-γόρας
85) ὁ σάπων (τὸ σαποῦνι)	424) Χρῆ-σός=χρυσός
86) τὸ ραπάνι	425) Ἄρτα-Ἐέρξης-Ἄρταξέρξης
87) τὰ χειρόκτενα ποῦ γνέθουν τὰ μαλλιά	426) Μια-Μυῖα
88) Ἄλῆς Θαλῆς (σοφός)	427) Ν ἀπὸ λέων-Ναπολέων
89) τὸ πλοῖον (τὸ καράβι)	428) ἔφη μερίς ἐφημερίς
90) ὁ ἀσκός καὶ τὸ κρασί	429) εἶτα λεία-Ἰταλία
91) τὸ μηδὲν 0	430) θύρα θήρα Ἡρα (θεά)
92) τὸ κανδύλι	431) κοῖνος-εῖνος
93) ὁ ἥλιος εἰσπερχόμενος διὰ τῆς θέλου	432) τὸν Θεόν
94) ὁ φελλός (τὸ τσόκαρο ἢ λαλινια)	433) Ἄρτεμις Ἴον-Ἄρτεμίσιον
95) τὸ στιγάρο	434) Δαρείος-Ἄρειος
96) Δ. ἄν ἱα (μενεξες) Δανία	435) Ἄπὸ στόλος=Ἀπόστολος
97) ἄν ἀρχή Κῶς=ἀναρχικός	436) Κρόνος χρόνος ὄνος (γάδιαρος)
98) Μι ἔλος—Μυελός (μιαλὸ)	437) Ὑδρα Ἰοτ-Ὑδραῖος
99) Θέμις τὸ κλείς=Θεμιστοκλῆς	438) ἔλα φῶς=ἔλαφος
100) Π Ἄρης (Θεὸς πολέμου) Πάρης	439) τὸ γράμμα ο
101) Κῆπος-Ἰππος (ἄλογον)	440) τα γράμματα
102) Κ Τῆνος=Κτῆνος	441) ἄλαλος-λάλος=φλύαρος
103) Λα-ρίς α=Λάρισσα	442) τὸ γράμμα ω
104) ἄν ἐμός-ἄνεμος	443) Πίλος, ἢ Πύλος (νῆσος)
105) κοχλίας (χοχλιός)	444) βοι-Ἰώβ
106) τὸ ὄνομα	445) φθόνος φόνος
107) ἐρέβινθος (ρεβίθι)	446) Πενία πενιά
108) ὄνυξ-νύξ (νύχι-σκότος)	447) αἶμα ἄμα
109) ὁ κονδυλοφόρος γράφων	448) τὸ θαυμαστικὸν !
110) Πτωχία (ἢ πτώχια)	449) Ἄστινός χαρτινός
111) Κισσός-Ἰσσός (πόλις)	450) ἡ βροντή
112) Πίθηκος	451) Παῦλος παῦλα (διακοπή)
113) ὑπὸ ποταμὸς ἵπποπόταμος	452) ἐν ὠτίον-ἐνώτιον
114) Κ Ἴνα=Κίνα	453) τέλειος τελεία - σημεῖον στίξεως
115) Ἄννα Στάσις-ἡ ἀνάστασις	454) ἀετός ἐτος
116) χεῖλη-Χιλῆ	455) ἡ γύτρα (τὸ τσουκάλι)
	456, 457) τὸ ὄπλον (ντουφέκι)

Αὔξων ἀριθ. ἀπὸ 158—227

158) ἡ ὕαλος (τὸ γυαλί)	192) σπόρος-Πόρος-ἄρος
159) πατανία (συντζανές)	193) Κῶς-σὺ-φῶς=Κόσσυφος
160) ἀποκαλαμιές	194) ἡ, οἰ, ἦ, ἦ, ἦ κλπ.
161) σάπων	195) ἡ ψιλλή καὶ ἡ δατοῖα
162) κάρυον (καρύδι)	196) Διά-Βόλος=διάβολος
163) ἔλαια μετὰ τοῦ πυρῆνος	197) Κίων-κολῶνα-Κύων
164) ὁ γάρτης καὶ τὰ γράμματα	198) ἀγέλας-γελάς
165) Σέριφος-Ξεριφος	199) Πέ-λα-γοί=πέλαγοί
166) βελόνη	200) Ναῦς-πλοῖον=Ναύπλοιον
167) ἡ φωτιὰ	201) Διά-βόλος=διάβολος
168) κουτάλι	202) τὸ γράμμα γ
169) Γέρον με ράβδον καταβαί-
νων ἀπὸ ὄνον καὶ κρατῶν
ἀσχοῦς οἴνου	203) κόμμα-ῤμμα(μάτι)
170) καρπούζα	204) τὸ ἄλας
171) ὁ σπόγγος	205) ἀντὶ Κύθηρα-Λυτικύθηρα
172) 173) ὁ καπνός	206) Κύρος-Σκύρος (νῆσοι τῶν
Σποριάδων
174) ὁ λύχνος	207) Ὀμηρος-μηρός
175) τὰ σπέρτα	208) γάλα-ἔξιδι=Γαλαξίδι
176) τὸ ἄλας	209) τυρός-Τύρος-Σύρος
177) Ρῶθων-Ῥοθων	210) Βαρ-ἄνος=βαρόνος
178) Λα-ός=λαός	211) γέλωτ-ἔλος
179) Ἡπειρος-Πύρρος	212) τὸ ἄλας
180) ἀ=1, ν=50="Ἄννα	213) Πέτρα-χεῖλι=πετραχειλί
181) ὦδον (αὐτὸν)	214) Τάπη-Ῥαπί (Θεός)
182) Γερμανία-Μανία	215) Γέρανος-Ἐρανός
183) Στέφανος-φανός	216) ἄπιστος-πιστός
184) Κεφαλή	217) Οἶνας-οἶνος-ἄνος
185) μεταξοσκώληξ	218) ψ-γ-ψυχή
186) Ἡρα Κλέων="Ἡρακλέων	219) Ἀφρικῆ-αἰφικῆ
187) Ι ἦ-Γῦψ	220) Ζ-μία=ζημία
188) Μῦς-ἴα=Μυσία	221) Νίκη-ἄρος=νικηφόρος
189) 1) Λα-ι-ος=Λάιος 2) λα-
ός 3) λαγός 4) ἄλγος 5)
ἄλσος-λαγός	222) Πάρις-Ἄρης-ῤίς
190) δάσος=ἄσος	223) Ἄγελός-γελάς
191) Λα-μία=Λαμία	224) Ἄετός-ἔτος
	225) ὄρητος-Ῥήγος
	226) λέξις-ἔξις-ἔξ
	227) Ἄρτεμισία-"Ἄρτεμις-ἴα

Τέλος τῶν αἰνιγμάτων

Αἱ λοιπαὶ ἐπισημασθεῖσαι ἀσκήσεις εἰς ἰδιώτερον φυλλάδιον

21-9

11-5

June 5 1871

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΧΑΝΙΩΝ

